

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2397/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији су пуномоћници Милош Корићанин, адвокат из ..., Горан Стаменић, адвокат из ... и Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране Београд, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 7729/19 од 10.10.2019. године, у седници одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 7729/19 од 10.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 7729/19 од 10.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7158/17 од 22.01.2019. године, у првом ставу изреке, утврђено је да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација тужиоца по основу места пребивалишта. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 60.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 7729/19 од 10.10.2019. године, у првом ставу изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбе члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлука о накнади трошкова поступка условљена је исходом спора и оценом суда о трошковима који су били потребни за вођење конкретне парнице, како следи из одредаба чл. 153, 154. и 163. ст. 1-4. ЗПП. Сходно наведеном, у погледу одлучивања о накнади трошкова поступка не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ставова 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Будући да трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић